

ad § 2.

Da Coupons-Obligationer ifølge deres Natur maae lyde paa runde Summer, maa den fornødne Afrunding af de indsendte Obligationssbeløb finde Sted ved contante Udbetalinger.

Mange Obligations-Eiere ville vistnok benytte Ombytningen til at faae deres Capital samlet paa et mindre Antal Obligationer end hidtil, f. Ex. til at faae 6 Stkr. à 1,000 Rd. istedetfor 60 Stkr. à 100 Rd. Men naar Eierne ønske at erholde et lige saa stort Antal Obligationer, som de have indsendt, synes Vilighed at tale for, at dette ønske opfyldes.

ad § 3.

Ved de hidtil foretagne Ombytninger af ældre Statsobligationer imod nye har der været anvendt stor Omhu for at undgaae, at en Obligation ved saadan Leilighed skulde komme i anden Mandes Eie, end dens, som i Genhold til selve Obligationens Indhold eller de senere foretagne Paategninger paa den maatte ansees for at være lovlig Besidder af den. Herved har man især støttet sig til de Regler, som i en lang Række have været fulgte i Statsgjældscontoiret ved den der foretagne Notering af Eiendomspaategninger og Eiendomsoverdragelser, og derhos benyttet Vindicationsanordningen af 21de Juni 1844, idet man, efterat have noteret den sidste Transport paa en indleveret Obligation, først har udleveret den nye Obligation, efterat den i Anordningen foreskrevne Tid var forløben. Herved har, naar undtages det i og for sig dog ikke betydelige Ophold, ingen Ulempe viist sig i alle de Tilfælde, i hvilke Noteringen har kunnet foretages efter de gjældende Regler. Men hvor saadan Notering ikke har kunnet foretages, har man maattet erklære sig ude af Stand til at ombytte Obligationen, og henvisse Indsenderen til at bevise sin Eiendomsret ved at erhverve Eiendoms-Dom. Denne Fremgangsmaade er ikke alene vidtløftig og besværlig for Eiermanden, men ogsaa forbunden med Omkostninger, som især ved de mindre Obligationer let kunne blive saa betydelige, at de komme til at staae i et afgjort Misforhold til Obligationens Værdi.

Dette er allerede ved frivillige Ombytninger et uheldigt Forhold; men naar der ved Lov bestemmes en tvungen Ombytning, bliver det uholdbart, idet Staten herved kommer til at paansøge et ikke ringe Antal Obligations-Eiere megen Uleilighed og ikke ubetydelige Udgifter. Ministeriet maa derfor ansee det for ønskeligt at kunne anvende den i Lovudkastets § 3 omhandlede Fremgangsmaade.

ad § 4.

Ligesom den Fremgangsmaade, der hidtil er fulgt for i tvivlsomme Tilfælde at blive erkjendt for Eier af en Statsobligation, er for vidtløftig og for kostbar ved smaa Obligationer, og derfor ved dette Lovudkastis § 3 søges ændret, er ogsaa den hidtil fulgte Fremgangsmaade ved Mortificationen af bortkomne paa Navn lydende Statsobligationer, med hvilke de i ukjendelig Tilstand fremkomne maae sættes i Klasse, saa vidtløftig for Eierne og saa kostbar, uagtet de ved Forordningen af 7de Februar 1823 fastsatte Moderationer for de mindre Obligationer, at det maa ansees for ønskeligt, ogsaa i denne Henseende at kunne gjøre Eierne det overslødigt, at henvende sig til Domstolene. Da det væsentlig er Mortificationsstævningen eller Proclamaet, hvorved der nu er sørget for dens Løb, der maatte være i Besiddelse af vedkommende Obligation, vil det være rigtigst, at beholde en offentlig Indkaldelse, som udstedes fra Indenrigsministeriet, og hvorefter Anmeldelse skal stee til dette Ministerium. Obligationen taber da uden nogen Retskjendelse sin Gyldighed, naar Besidderen ikke har meldt sig inden Anmeldelsesfristens Udløb.

ad § 5.

For ogsaa under visse Omstændigheder at kunne give Erstatning til Eierne af Ihændehaver-Obligationer, der ved Uheld ere tilintetgjorte, f. Ex. ved Ibsvæade, ønsker Indenrigsministeriet Bemyndigelse til, for Kongerigets Vedkommende, at kunne anvende den samme Fremgangsmaade, som oftere har været brugt af Finantsministeriet.

ad § 6.

At Notering paa Navn ophører, kan ikke